

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นสมบัติอย่างหนึ่งของมนุษย์ มนุษย์ใช้ภาษาในฐานะเครื่องมือการสื่อสารมาแต่โบราณกาล ดังนั้นจึงเป็นที่ประจักษ์ว่าภาษานั้นมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อชีวิตมนุษย์โดยเฉพาะโลกปัจจุบันเป็นยุคสารสนเทศ (Information Age) กล่าวคือประชากรในโลกติดต่อสื่อสารกันได้อย่างกว้างขวาง และรวดเร็วมีการเผยแพร่ข่าวสารกันอย่างมากมายจนกล่าวได้ว่า โลกยุคนี้เล็กลงเนื่องจากสามารถติดต่อสื่อสารกันได้จากทุกมุมโลก ในการติดต่อสื่อสารดังกล่าวนี้ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่ง โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทมาก เป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันมากมีผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองถึง 250,000,000 คน (บรูคตัน Broughton, 1980) เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้จะเป็นที่ได้เปรียบเนื่องจาก ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษจะสามารถเข้าใจความคิด เจตคติ วัฒนธรรม ของชาติอื่นๆ ตลอดจนการค้าและความก้าวหน้าทางวิชาการได้เป็นอย่างดี การเรียนภาษาอังกฤษจึงมีไว้เรียน เพื่อประดับความรู้เท่านั้น แต่เป็นเรื่องของความจำเป็นและยังเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่มุ่งหวังความก้าวหน้าในวิชาชีพ ความรอบรู้ต่าง ๆ ในสภาวะปัจจุบันของประเทศที่กำลังพัฒนา นอกจากนี้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อความเป็นอยู่ของคนไทยมากขึ้น แม้แต่ในสังคมที่ห่างไกลมากก็ยังคงมีภาษาอังกฤษได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น ชื่อสิ่งของเครื่องใช้ ยารักษาโรค ภาพยนตร์สถานที่ต่าง ๆ รายการวิทยุโทรทัศน์ ร้านค้า แม้แต่สารเคมีที่ใช้ในการเกษตร ฯลฯ ล้วนแต่มีภาษาอังกฤษปะปนอยู่ (อมรรัตน์ สุดสวาท, 2534)

จากประโยชน์และความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยกำหนดให้เด็กไทยตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนปลายขึ้นไปเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับสามัญ ของหลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย ตามแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2503

จากข้อสังเกตที่ว่านักเรียนไทยทุกคนใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จนกระทั่งจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตร พุทธศักราช 2503 ถึงคนละ 6 ปี ผลที่ได้รับคือนักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้นั้นคือผลที่ได้ออกมาไม่คุ้มกับเวลาและทุนที่ลงไป ทั้งนี้เนื่องจากมีปัญหาและอุปสรรคครุหลายด้าน เช่น ด้านหลักสูตร ตำราเรียน อุปกรณ์การสอน ตัวครู และนักเรียนเอง จากการพิจารณาของนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญทางการสอนต่างประเทศ อาทิเช่น กานดา ฅ กลาง และสุวิ พงษ์ทองเจริญ (พิมพ์ นาคสุข, 2521) เห็นว่าหลักสูตรเก่า พ.ศ. 2503 ไม่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันจึงทำให้นักวิชาการและบุคคลหลายฝ่ายลงความเห็นว่าน่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขนโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเสียใหม่

ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงมีดำริที่จะยกเลิกการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา และได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในระดับมัธยมศึกษาแทนแต่เมื่อประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 แล้วไม่ได้กำหนดให้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงก่อให้เกิดปฏิกิริยาต่อต้านจากบรรดาสื่อมวลชน และผู้ปกครองนักเรียนเป็นอย่างมาก (สุวิ พงษ์ทองเจริญ, 2525) ในที่สุดกระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีคำสั่งที่ วก.520/2523 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน 2523 ให้เพิ่มเนื้อหาและเวลาเรียนกลุ่มประสบการณ์พิเศษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อีกสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง โดยเริ่มการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 เป็นต้นไป กลุ่มประสบการณ์พิเศษนี้ประกอบด้วยวิชาภาษาอังกฤษ และวิชางานเลือกที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตให้โรงเรียนเลือกสอนอย่างใดอย่างหนึ่งได้โดยดูตามความพร้อมของโรงเรียนและความเหมาะสมของท้องถิ่น (สาส์ ศิลปธรรม, 2533) การสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรปรับใหม่นี้ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เรียกว่า Communicative Approach ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้มากขึ้น นอกเหนือจากความเข้าใจในโครงสร้างของภาษา ไม่เน้นในการท่องจำ แต่เน้นความเข้าใจและการนำไปใช้โดยมีผู้เรียนและกิจกรรมเป็นศูนย์กลาง มีครูเป็นผู้แนะนำให้นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา และหาวิธีที่จะให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ เพื่อเกิดความแม่นยำและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (สุวิ พงษ์ทองเจริญ, 2525)

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้ถูกนำมาใช้ผ่านไป แล้วช่วงหนึ่ง แต่ปรากฏว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ได้ผลเท่าที่ควรดังที่ทิพวัลย์ มาแสง (2532) ได้สรุปว่า สาเหตุที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำนั้นขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบ นั่นคือ ปัญหาเกี่ยวกับครูที่วุฒิทางการศึกษาน้อย และไม่ได้จบทางวิชาเอกภาษาอังกฤษ

ทำให้ขาดความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษ และวิธีการสอนภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาลี ศิลปธรรม (2533) ที่ว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนวิชาเอกหรือวิชาโทภาษาอังกฤษมาก่อน และบางคนไม่ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตามหลักสูตร พุทธศักราช 2521 จึงไม่เข้าใจวิธีสอนที่เน้นการใช้ภาษา และไม่สามารถคิดกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมจากเนื้อหาในหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่สามารถจะชักจูงให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และเกิดแรงจูงใจในการเรียนเท่าที่ควร ดังงานวิจัยของ อุไรวรรณ ศฤงคาร์นันต์ (2526) นิตยา รุ่งนาค (2529) รัตนา ลักษณ์โกเศศ (2531) ได้พบปัญหาสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่สรุปได้คือ ปัญหาที่นักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างเพียงพอ และครบถ้วน ทำให้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ นักเรียนฝึกทักษะการฟังน้อยเกินไป จึงทำให้ผู้เรียนมีปัญหาด้านการฟังในด้านทักษะการพูด เนื่องจากจำนวนนักเรียนในชั้นมีจำนวนมาก โอกาสที่จะได้ฝึกพูดในรูปของบทสนทนา หรือใช้บทบาทสมมติจึงมีน้อยในห้องเรียนนักเรียนบางคนไม่มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษแม้แต่คำเดียว ดังนั้นเมื่อออกจากห้องเรียนไปแล้วนักเรียนไม่มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษในด้านทักษะการอ่าน นักเรียนส่วนมากประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน นักเรียนอ่านแล้วไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้จึงทำให้การอ่านค่อยประสิทธิภาพอีกทั้งยังอ่านได้ช้า ทั้งนี้เพราะนักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเพียงพอ ครูส่วนใหญ่สอนอ่านด้วยวิธีแปล ส่วนทักษะการเขียนอังกฤษยังบกพร่องอยู่เช่นกัน เนื่องจากวิธีสอนของครูขาดการจูงใจให้นักเรียนอยากเขียน ประกอบกับนักเรียนเองก็ขาดทักษะพื้นฐานด้านการเขียน เพราะไม่เห็นความสำคัญและไม่เห็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้อีกประการหนึ่ง ความสนใจ ความสามารถ และความถนัด ในการเรียนของนักเรียนก็เป็นสาเหตุสำคัญ เพราะนักเรียนบางคนเรียนรู้ได้เร็ว บางคนเรียนรู้ได้ช้า จึงทำให้เกิดมีนักเรียนเรียนดีเรียนอ่อน และนักเรียนที่เรียนรู้ไม่รู้เรื่องขึ้นในห้องเรียน (สมพร จินาตุล , 2530)

อนึ่งจากผลการวิจัยสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของกรมวิชาการ พบว่า ประสิทธิภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาต่างจังหวัด ความสามารถในการฟัง พูด และอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับที่ต้องแก้ไข ฉะนั้นกรมวิชาการจึงได้มีแนวคิดจัดทำสื่อการเรียนการสอน และหนังสือเรียนชุดใหม่เพื่อสนองต่อเทคโนโลยีและสภาพบ้านเมืองในปัจจุบันและแก้ไขจุดบกพร่องในยุคที่ผ่านมาโดยจะกำหนดโครง

สร้างของหนังสือชุดใหม่นอกจากจะเน้นพัฒนาการใช้ภาษาของผู้เรียนคือ ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยกำหนดกิจกรรมให้มีความหลากหลายให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามระดับวัย และจัดเนื้อหาของบทเรียนให้สอดคล้องกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรให้ผู้เรียนได้มีเวลาฝึกปฏิบัติมาเพียงพอ จัดเนื้อหาให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมีการออกแบบรูปแบบ และวาดภาพประกอบเป็นภาพสีสันสวยงาม ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน มีแบบทดสอบแบบฝึกหัด กิจกรรมที่เร้าใจให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ บางส่วนให้นักเรียนจัดทำขึ้นเอง และนำไปใช้ในชีวิตได้มากขึ้น จัดเป็นการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ค่านิยม การจัดการ คิดเก่ง (กรมวิชาการ, 2535)

ด้วยเหตุที่เป้าหมายในการสอนภาษาอังกฤษ หลักสูตรพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มุ่งให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์จากการเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิต หรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ การเรียนภาษาอังกฤษจึงเน้นการสอนเพื่อการสื่อสารมาก โดยเฉพาะจังหวัดพะเยาเป็นจังหวัดหนึ่งที่อยู่ในเขตการท่องเที่ยวของภาคเหนือตอนบน (ตามมติคณะรัฐมนตรี, 2530) ได้มีนโยบายส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยเช่นเดียวกัน คือมีโครงการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในจังหวัดพะเยา ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยศึกษานิเทศก์ ที่จัดขึ้นเพื่อสนองนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โครงการนี้มีเป้าหมาย คือ มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมายอย่างง่ายได้ ให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถจัดกิจกรรมและวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร สามารถใช้สื่อประกอบได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการสนับสนุนนิเทศติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องตั้งแต่จากรายงานการพัฒนาการศึกษาของจังหวัดพะเยา ปี พ.ศ. 2532 ได้พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ คือมีค่าเฉลี่ยเพียงร้อยละ 54.50 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูไม่สามารถจะเลือกกิจกรรมซึ่งมีอยู่มากมายในหนังสือเรียนที่เสนอแนะไว้เพื่อนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม กิจกรรมบางอย่างยากหรือง่ายเกินไปสำหรับนักเรียนจึงไม่ได้รับความสนใจให้นักเรียนมีส่วนร่วมบางกิจกรรมยังสับสน ไม่มีจุดเน้นว่าจะให้นักเรียนเรียนรู้เรื่องอะไรบางกิจกรรมยังไม่สอดคล้องกับวัย ประสบการณ์ ความสนใจระดับสติภาวะ และความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน จึงทำให้ไม่สามารถที่จะพัฒนาผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จดังที่หลักสูตรได้วางเอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำยิ่งต้องการกิจกรรมที่มีความชัดเจนเหมาะสมกับระดับสติภาวะและความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนด้วย

เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของกรมวิชาการและพัฒนานักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำเหล่านี้คือ การใช้กิจกรรมคัดสรร ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้คัดสรรตามหลักการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับเวลาบทเรียน ผู้เรียน และความสามารถของผู้เรียน ทั้งยังสามารถทำให้ผู้เรียนสนใจ สนุกสนานมีชีวิตชีวาเป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดและเร้าใจ เพราะมีทั้งเกมรูปภาพ และสื่อการสอนต่าง ๆ นอกจากนี้ในการสอนแต่ละครั้ง นักเรียนจะมีโอกาสได้ฝึกทักษะทางการเรียนทุกทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะสัมพันธ์

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงใคร่จะทดลองศึกษาผลการใช้กิจกรรมคัดสรรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ จังหวัดพะเยา เพื่อจะนำผลการทดลองที่ได้มาเสนอแนะแก่ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมคัดสรรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ โดยรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมคัดสรรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในแต่ละด้าน คือ ด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

สมมติฐานของการวิจัย

การใช้กิจกรรมหลาย ๆ ชนิดในการสอน จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี เพราะกิจกรรมที่คัดสรรมาอย่างดีนั้นจะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่เรียนควบคู่ไปกับความสนุกสนาน นักเรียนสามารถเข้าใจภาษาอย่างมีความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังผลการวิจัยของ กวรรณิกา อุ่นแจ่ม (2528) ประทีป แจ็งจิตต์ (2529) ศศิธร จ่างภากร (2531) ที่สรุปว่า การใช้กิจกรรมหลายอย่าง ที่ประกอบด้วยเนื้อหา กิจกรรม

และเวลาฝึกกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและระดับสติปัญญาของผู้เรียน มีเกมที่น่าสนใจให้ความรู้ มีหลากหลายรูปแบบ เพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย กิจกรรมสามารถสื่อความหมายได้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ถ้าครูจัดกิจกรรมการสอนที่คิดสรรมาอย่างดีจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดความรู้สึกว่า ตนเองเรียนในสิ่งที่มีความหมาย จะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในบทเรียนมากยิ่งขึ้น และการแบ่งเวลาในการฝึกทักษะ เป็นสัดส่วนทำให้นักเรียนเรียนได้อย่างสนุกสนาน เพราะได้ฝึกทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ว่า

1. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยกิจกรรมคิดสรรมีคะแนนการฟัง พูด อ่านและเขียน และโดยรวมเพื่อการสื่อสาร สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยกิจกรรมที่สอนตามแผนกระทรวงศึกษาธิการ
2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยกิจกรรมคิดสรรที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวม หลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนบ้านจุน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจุน จังหวัดพะเยา ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purosize Sampling) จำนวน 15 คน โดยสุ่มจากระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตลอดปีในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เฉลี่ยแล้วไม่เกินระดับ 2 หรือ 40-60 คะแนน จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 15 คน จากนั้น หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วทดสอบค่า t (t-test) อีกครั้งเพื่อดูว่านักเรียนทั้ง 2 ห้อง เป็นนักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน จากนั้นจึงฉลากแยกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองคือ เนื้อหาในบทเรียนที่ 1 - 2 ในหนังสือ English Is Fun เล่ม 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521

3. ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 3 คาบ (คาบละ 20 นาที) รวมระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งสิ้น 66 คาบ (22 ชั่วโมง)

4. ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น การใช้กิจกรรมคิดสรร

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กิจกรรมคิดสรร หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง ที่ใช้ประสบการณ์หรือสิ่งเร้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเข้าใจภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ คือ การสอนให้มีความสามารถที่จะใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน เป็นทักษะสัมพันธ์ ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน กิจกรรมคิดสรรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการและแนวคิดของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้คิดสรรและปรับกิจกรรมให้ง่ายลง เพื่อให้เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มี 4 กิจกรรมใหญ่ ๆ และได้แยกเป็น 16 กิจกรรมย่อย ๆ ดังนี้

กิจกรรมการฟัง

1. ฟังเทป
2. เล่นเกมการฟัง (เกมภาพตัดต่อ Jigsaw Listening) หรือ
3. เกมมาต่อตัวฉันซิ

กิจกรรมการพูด

4. การจัดสถานการณ์แล้วให้จับสนทนาและสัมภาษณ์เพื่อน
5. เกมการพูด หรือเกมมาสัมภาษณ์ฉันซิ
6. การสนทนา, การสัมภาษณ์
7. เกมมาสัมภาษณ์ฉันซิ
8. แบบฝึกการพูด

กิจกรรมการอ่าน

9. เกมคำศัพท์เกี่ยวกับการอ่าน
10. การอ่านเนื้อเรื่องประกอบการ์ตูนต่อตัวฉันทิ
11. เกมมาต่อตัวฉันทิ

กิจกรรมการเขียน

12. แบบฝึกการอ่าน
13. เกมคำศัพท์เกี่ยวกับการเขียน
14. การเขียนบทสนทนา
15. เกมมาเขียนฉันทิ
16. แบบฝึกการเขียน

ผลของการใช้กิจกรรมคิดสรร หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 โดยอาศัยเกณฑ์การวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล และการทำแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมคิดสรรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการฟัง พูด อ่าน และเขียน คือสามารถเข้าใจในสิ่งที่ได้อ่าน ได้ฟัง โดยสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ในสิ่งที่ได้อ่าน ได้ฟัง และสามารถ พูด หรือเขียน ให้ผู้อื่นเข้าใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถประเมินได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ตามเกณฑ์การประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการ

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนบ้านจุน สังกัดสำนักงานประถมศึกษาอำเภอจุน จังหวัดพะเยา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 3 อยู่ในระดับ 1 หรือ 2 และทำแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน ก่อนเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับคะแนน 15 คนสุดท้ายในกลุ่มคะแนนต่ำ

กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนบ้านจุน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ เป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมคิดสรร

กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนบ้านจุน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ เป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎี และรวบรวมข้อมูลจากตำราเอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการกิจกรรมคิดสรร การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร
2. ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนบ้านจุน ตำบลจุน อำเภอจุน จังหวัดพะเยา ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 15 คน โดยสุ่มจากระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตลอดปีในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เฉลี่ยแล้วไม่เกินระดับ 2 หรือ 40-60 คะแนน จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 15 คน จากนั้นหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วทดสอบค่า t (t-test) อีกครั้งเพื่อดูว่านักเรียนทั้ง 2 ห้อง เป็นนักเรียนที่มีความสามารถ

ใกล้เคียงกัน จากนั้นจับฉลากแยกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนที่สอนด้วยกิจกรรมคีตสรและกิจกรรมที่สอนตามคู่มือของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 15 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การใช้กิจกรรมคีตสร จำนวน 2 ฉบับ และสร้างเครื่องมือเพิ่มเติมประกอบการอภิปรายผล ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน แล้วนำเครื่องมือทั้งหมดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาและแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้องและเหมาะสม แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร หาความเที่ยงของแบบทดสอบ และหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของคะแนนแต่ละบุคคลก่อนนำไปใช้กับตัวอย่างประชากร

4. เก็บรวบรวมข้อมูล นำแผนการสอนทั้ง 2 ชุด ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านจูน ตำบลจูน อำเภอจูน จังหวัดพะเยา เป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการทดลอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และอภิปรายสรุปผลการทดลอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แผนการสอนกิจกรรมคีตสรแบบฝึกหัดท้ายแผน และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การใช้กิจกรรมคีตสรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูในการนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน

2. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไป เป็นแนวทางการสร้างกิจกรรมคีตสรในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป